17/05/2026

Η Κυριακή του Τυφλού στην Παναγία Φανερωμένη Νέας Περάμου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ελευθερουπόλεως

Το πρωί της 17ης Μαΐου 2026, Κυριακής του Τυφλού, ημέρα κατά την οποία η Εκκλησία μας αναμιμνήσκεται το θαύμα της θεραπείας του εκ γενετής Τυφλού υπό του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ελευθερουπόλεως κ. Χρυσόστομος χοροστάτησε στην Ακολουθία του Όρθρου και της Θείας Λειτουργίας στον Προσκυνηματικό Ιερό Ναό Παναγίας Φανερωμένης Νέας Περάμου. Της Θείας Λειτουργίας προέστη ο εφημέριος του Ιερού Ναού π. Σωτήριος Ιμανιμίδης, πλαισιούμενος υπό του Αρχιδιακόνου της Ιεράς Μητροπόλεως π. Αθανασίου Γουσίδη.

Μετά την ανάγνωση του Ιερού Ευαγγελίου, ο Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης εκήρυξε τον Θείο Λόγο προς το πολυπληθές εκκλησίασμα, αναφερόμενος στην ευαγγελική περικοπή της θεραπείας του εκ γενετής Τυφλού από τον Χριστό.

Τόνισε ότι η περίπτωση του ανθρώπου αυτού ήταν ιδιαιτέρως συγκλονιστική, διότι δεν είχε απλώς χάσει την όρασή του, αλλά είχε γεννηθεί χωρίς ποτέ να έχει αντικρίσει το φως, τους ανθρώπους και την ομορφιά της Δημιουργίας. Με αφορμή το θαύμα αυτό, κάλεσε τους πιστούς να ευγνωμονούν και να δοξάζουν πάντοτε τον Θεό για το πολύτιμο δώρο της όρασης και γενικότερα για τις δωρεές της θείας αγαθότητος.

Στη συνέχεια ο Σεβασμιώτατος ανέλυσε την περιπέτεια που ακολούθησε μετά τη θεραπεία του Τυφλού, επισημαίνοντας ότι αντί να χαρούν όλοι για το μεγάλο θαύμα, πολλοί από τους Φαρισαίους και τους Γραμματείς στάθηκαν με καχυποψία, σκληρότητα και εχθρότητα απέναντι τόσο στον θεραπευμένο άνθρωπο όσο και στον ίδιο τον Χριστό. Υπογράμμισε ότι η καρδιά τους ήταν γεμάτη φθόνο και υποκρισία, γι’ αυτό και αδυνατούσαν να αναγνωρίσουν τη θεία δύναμη και αγάπη που φανερώθηκε μέσα από το θαύμα.

Ιδιαιτέρως στάθηκε στην παρρησία και την απλότητα του πρώην τυφλού, ο οποίος, παρά τις πιέσεις και τις απειλές που δεχόταν, ομολόγησε με θάρρος την αλήθεια λέγοντας ότι ενώ πριν δεν έβλεπε, τώρα πλέον βλέπει. Ο Σεβασμιώτατος επεσήμανε ότι ο άνθρωπος αυτός δεν έλαβε μόνο τη σωματική όραση, αλλά αξιώθηκε και της πνευματικής γνώσεως, διότι στο τέλος πίστευσε και προσκύνησε τον Χριστό ως Υιό του Θεού.

Ολοκληρώνοντας το κήρυγμά του, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στο μεγάλο πρόβλημα της απιστίας των ανθρώπων της κάθε εποχής, τονίζοντας ότι η απομάκρυνση από τον Θεό δεν οφείλεται στην έλλειψη σημείων και θαυμάτων, αλλά στη σκληρότητα της καρδιάς. Κάλεσε τους πιστούς να διαφυλάττουν ζωντανή την πίστη τους μέσα στη ζωή της Εκκλησίας, με τη συμμετοχή στη λατρεία και στα Ιερά Μυστήρια, και να προσεύχονται ώστε ο Κύριος να φωτίζει και να μεταμορφώνει τις ανθρώπινες καρδιές με τη χάρη και το φως Του.

Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:

